

292 286 Spojrzeniem przenikaj mnie swym

śł. S. Stock

1. Spoj - rze-niem prze - ni - kaj mnie swym, wy - ba - daj mą du - szę i
2. Cóż mar - ny ob - cho - dzi mnie świat? Wszak nie da po - ko - ju ni
3. Co ser - cu naj - mil - sze, toć dam. Ma_ włas-ność na zie - mi jest
4. W tej wie - rze chcę Cie - bie się jąć, żeś_ od - jął i zgła - dził mój
5. Cześć To - bie, o Je - zu mój, cześć! Ty_ jes - teś kry - ni - cą mych

1. zważ — że próż - na i lek - ka, to wiem, więc_ kor - nie się
2. krzty. O, wy - żej pro - wa - dzi mój ślad. Mój_ klej - not naj -
3. Twą! Czy za nią u - ga - niać się mam? Tyś_ sam, Pa - nie
4. grzech, i ser - ce złe ra - czył mi wziąć — boś_ Pa - nie łaś -
5. sił. Sam trzy - mać mnie ra - czysz i wieść. Ty_ mo - żesz ra -

1. zbli - żam, po - kor - nie się zbli - żam przed Twą świę - tą twarz.
2. droż - szy, mój klej - not naj - mil - szy, mój Je - zu — toś Ty!
3. Je - zu, Tyś sam, Pa - nie Je - zu, włas - no - ścią jest mą.
4. ka - wy, O - broń - co wszech - moc - ny, ra - tun - kiem jest wszech!
5. to - wać i chcesz mnie ra - to - wać, jam z To - bą się zżył!